

Google Glass het einde van straatfotografie of een nieuw begin?

Mijn mind is onlangs gestretched, kun je dat zo zeggen? Ik weet precies wanneer het gebeurde. Het was tijdens een documentaire van Tegenlicht toen ik iets voelde kriebelen, vervolgens voelde ik wat weerstand en niet lang daarna een ongelooflijke rust en ruimte. Flink opgerekt dus. Ik zal het uitleggen. In mijn vorige column verhaalde ik over het dilemma in mij over het fotograferen van mensen op straat. Mensen die daar niet om vragen staan haaks op mijn verlangen om dat toch wél te doen. Dat ik het liefst vanachter een krant met een gat erin stiekem vanaf een bankje foto's maakte en hoe de tip van een

"Met de Googlebril wordt straatfotografie een andere tak van sport."

van de docenten van de NieuwLicht opleiding me hielp dat vooral niet te doen en meer lef te tonen. En nu, zonder dat ik het persoonlijk in de gaten had, blijkt de wereld om mij heen zomaar veranderd. Ik heb in de documentaire namelijk het digitale equivalent gezien voor de krant met het gat erin: Google Glass. Dit is een bril, met ingebouwde camera, die luistert naar gesproken commando's en een permanente, visuele laag toevoegt aan de realiteit. Je zet je bril op en geeft het commando: 'maak foto'. De foto van het kromme oude vrouwtje dat een bolderkar vol wild blaffende honden achter zich aantrekt, wordt, als je haar kant opkijkt, gemaakt en

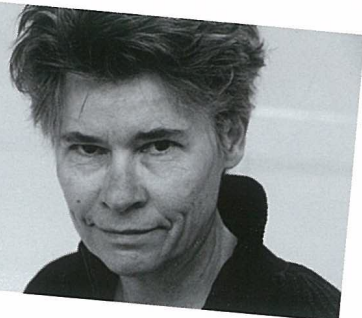
toegevoegd aan je album straatfotografie. Met een beetje fysieke behendigheid weet je je hoofd dan zo te houden dat ook de compositie klopt. Thuis nog wat nabewerken en klaar ben je! Direct delen met de hele wereld: kan ook.

Niks stiekem achter een krant, niks schieten vanuit de heup of een geanimeerd gesprekje aanknopen en dán een foto maken. Nee, gewoon vastleggen wat je ziet. Zo gepiept... Het was dáár, op precies dát moment, dat er een enorme rust over mij neerdaalde. Ik bedacht me dat ik me niet meer behoefde te verdiepen in straatfotografie. Klaar. Er lopen straks, alleen al in Nederland, 17 miljoen straatfotografen rond. Zij maken allemaal foto's van momenten die ik nu wel zie, maar waarbij het de kunst is de camera op tijd in de aanslag te hebben en ook te durven afdrukken. Waarom zou ik de moeite nog nemen? Met de Googlebril wordt straatfotografie dus een andere tak van sport. En Oliver Wendell Holmes, jr. zegt: "A mind that is stretched by a new experience can never go back to its old dimensions." Dus... Het grappige is nu dat ik merk dat mijn dilemma opeens is veranderd in een uitdaging. Want zou ik mij met de straatfotografie 'oude stijl' nog kunnen onderscheiden van de 'ik stond erbij en behoefde er alleen maar naar te kijken' foto's? Of zouden de analoge fotografen zoiets ook hebben bedacht bij de komst van de digitale camera? ■

www.blikinbeeld.com

Yet Bosman
Houdt van mensen, fotografische alleseter, studeert bij NieuwLicht

FOTOGRAFIE

Editie 1 januari/februari 2014

JIMMY NELSON
Before They Pass away

Fotografeer je eigen stad!

€ 6,95

